

Karol Szulc

1911-1982

Absolwent Wydziału Mechanicznego z 1937 r.¹, st. oficer mechanik.

Urodził się 31 października 1911 r. w Wilnie (rodzice Walerian Jan i Maria Michalina z Wojniłowiczów). Matka zmarła pół roku po narodzinach syna, a po śmierci ojca w 1919 r. opiekę nad ośmioletnim dzieckiem przejęła najpierw babcia Barbara Wojniłowicz, a od 1922 r. siostra matki Anna Maria Kruszevska.

Karol Szulc uczęszczał do wileńskiego Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta (w jego klasie był Czesław Miłosz). W 1931 r. został przyjęty do Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni po zaliczonej „kandydatce”. „Szkolenie wstępne obejmowało naukę wiosłowania, stawiania i zwijania żagli, znajomości statku, olinowania, jak i prace po-

pływał jako I mechanik na statkach GAL-u (jak m.in. m/s „Turnia”, „Białystok”, m/s „Batory”, m/s „Stalowa Wola”, m/s „Generał Walter”), Żeglugi Polskiej (jak np. m/s „Lewant”, s/s „Puck”) i Polbrytu (m/s „Czech”).

W 1937 r. ukończył PSM, rok później ożenił się w Wilanowie z Marią Sztukowską i zamieszkał w Warszawie, podejmując pracę w Państwowych Zakładach Tele- i Radio-technicznych.

W czasie okupacji niemieckiej od kwietnia 1940 r. był sprzedawcą w sklepie tytoniowym.

W lutym 1945 r. został członkiem Morskiej Grupy Operacyjnej, a wiosną przyjechał do Gdyni.

W 1946 r. pracował przez rok we Francji w Biurze Odbioru i Transportu Demobilu Amerykańskiego dla Polski. W tym samym roku otrzymał dyplom mechanika III klasy.

Po powrocie z Francji ożenił się ponownie – z Haliną Rybakowską, pielęgniarką, sanitariuszką „Iskierka” w Armii Krajowej, Oddziału Leśnego AK pod dowództwem „Orlika”. „W końcu czerwca 1945 r. po akcji na Posterunek MO w Rykach opiekowała się rannym członkiem oddziału, którego odwiozła do szpitala powiatowego w Puławach, gdzie zmarł. W sierpniu 1945 r. przyjechała do Gdyni. W styczniu 1946 r. w Gdyni zetknęła się z trzema członkami oddziału Orlika”. W marcu 1946 r. została aresztowana przez MUBP w Gdyni, zwolniona w lipcu³. W 1948 r. urodziła córkę Ewę, w 1951 r. – Annę, a w roku 1958 syna Andrzeja.

Pracował na statkach GAL-u, a po jego likwidacji i powstaniu PLO m.in. na s/s „Lublin”, m/s „Warmia”, m/s „Lechistan”, s/s „Współpraca”, s/s „Braterstwo”, s/s „Lech”, s/s „Kościuszko”, s/s „Pułaski”, m/s „Mickiewicz”, m/s „Małgorzata Fornalska”, m/s „Edward Dembowski”, m/s „Warszawa”, m/s „Żeromski”, m/s „Zamenhof” czy m/s „Wieniawski”.

Od 1952 r. zatrudniony w Chipolbroku, odbywał rejsy do Chin, a osiem lat później wyjechał z rodziną na dwa lata do jugosło-

kładowe. Po takim przeszkoleniu kandydat stawał się uczniem i zastawał zakwalifikowany do podróży zimowej”².

Uczeń Karol Szulc zamustrowany został na rejs ćwiczebny „Daru Pomorza”, trwający od listopada 1931 r. do kwietnia następnego roku.

Podczas nauki w PSM odbywał także letnie praktyki – m.in. jako praktykant maszynowy na s/s „Gdynia” oraz w czasie letniego pływania na „Darze Pomorza” (lipiec – sierpień 1933).

wiańskiej stoczni w Splicie, oddelegowany do nadzoru przy budowie statków dla Polski.

W roku 1957 otrzymał dyplom ukończenia studiów wyższych stopnia pierwszego na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej, uzyskując tytuł inżyniera budownictwa okrętowego (na podstawie „odbycia studiów wyższych na Wydziale Mechanicznym Państwowej Szkoły Morskiej w Gdyni w latach 1929-1933”). W 1965 r. uzyskał dyplom oficera mechanika okrętowego I klasy.

W 1969 r. został oddelegowany na cztery lata do centrali Chipolbroku w Szanghaju. Po powrocie od 1973 do 1976 r. pływał na statkach pod banderą liberyjską.

W 1980 r. uczestniczył w światowym zjeździe absolwentów Szkoły Morskiej w WSM w Gdyni.

Zmarł 10 stycznia 1982 r., spoczywa na cmentarzu komunalnym przy ul. Spokojnej w Gdyni.

Zjazd absolwentów z okazji 60-lecia powstania Szkoły Morskiej, od lewej: kpt. Eustachy Wiśniowski (abs. WN z 1928), Karol Szulc

Źródła: dokumenty udostępnione przez córkę Annę Szulc-Kilian i biogram przez nią opracowany; Józef Kwiatkowski, *„Dar Pomorza” – rejsy i załoga*, Gdynia 2003; dokumenty z IPN – Warszawa.

1 W tomie I „Kadr morskich Rzeczypospolitej” nie ma Karola Szulca, w zbiorach Sali Tradycji UMG jest natomiast jego dyplom ukończenia Wydziału Mechanicznego ofiarowany przez córkę.

2 Józef Kwiatkowski, *„Dar Pomorza” – rejsy i załoga*, Gdynia 2003, s. 25.

3 IPN BU 0207/335.